

Curierul Misionar

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune”.

Anul IX.

București, 1929.

No. 8.

„ZIUA EDUCAȚIEI”.

10 August 1929.

PROGRAM

1. Deschidere cu cântare.
2. Rugăciune.
3. Lectură: „Valoarea educației”.
4. Cântare specială: „Ecoul Institutului”.
„Christ in Song” No. 480.
5. Cuvântare: „Ce trebuie să învățăm?”
6. Versuri: „Școala noastră”.
7. Cuvântare: „Dorința elevilor Inst. Biblic”.
8. Inscrierea celor cari vor să vină la școală.
9. Colectă pentru Fondul de Educ. al Conf.
10. Inchidere cu cântare și rugăciune.

Notă pentru Lucrători și Presbiteri. Bucuros v'am scrie personal, dar alegem calea aceasta a tiparului fiind siguri că nu pierdem pe nimeni din vedere.

Se cer în toate părțile lucrători. Câmpul este mare. Dacă sunt lucrători puțini, lucrul acesta însemnează că e nevoie să facem ceea ce Domnul ne-a învățat: să ne rugăm. *Trebuie să aducem câți mai mulți din tinerii și tinerele noastre la „Institutul Biblic”, unde să primească o bună educație pentru a porni apoi unde Domnul îi va trimite.*

Noi trebuie să fim împlinitori ai poruncilor Domnului. Lucrul acesta să-l ia la inimă atât părinții trupești cât și cei sufletești. Să folosim „Ziua Educației” pentru a hotări și ajuta sute de tineri să vie la Școală. Cursurile încep toamna aceasta la 15

Septembrie, pentru a termina anul viitor mai de timpuriu. Pregătirile să fie făcute prin urmare din timp, ca nimeni să nu întârzie.

Pentru „Ziua Educației” găsiți material în paginile următoare. Rânduiți din vreme persoanele cari trebuie să vorbească sau să cetească. Ce este însemnat ca „lectură” se va cefi, frumos și clar. Versurile se vor spune. Cuvântările se vor rosti, cetind de ici și de colo câte un pasagiu. La cuvântări se va scoate în evidență mai ales ideia. „Ecoul Institutului” poate să fie cântată, sau să fie spusă ca poezie. Cu ocazia aceasta, vor fi înserși cei ce vor să vie la școală în toamna anului acestuia. Intru-cât aceștia trebuie să completeze anumite formulare, veți scrie la școală cerând „formulare de inscriere”, în cazul că nu aveți. Colecta adunată pen-

tru „Fondul de Educație“ al Conferinței se va trimite la Cassiera Conferinței respective.

Să folosim „Ziua“ aceasta pentru a ne ruga lui Dumnezeu să scoată mulți lucrători la secerișul Său. Eforturile începute în această zi să fie continuate în săptămâna următoare, astfel ca de pretutindeni să putem saluta tineri și tinere la 15 Septembrie anul acesta la Școală.

„Valoarea Educației“.

Două vapoare noi părăsesc împreună portul, fiecare plecând în primul său voiaj. Ele sunt construite în totul din materialul cel mai bun, și unul din ele este complet echipat. Celălalt deasemenea este complet cu excepția unui lucru nevăgat în seamă. Ii lipsește cârma; nu are mijlocul de a fi ținut către o țintă definită. În alte privințe vasele sunt cu totul asemănătoare, și duc încărcături de mare valoare. O cârmă este un lucru mic. Oare lipsa ei să aibă vreo însemnătate? Da, veți zice, căci „în aceasta constă diferența; deoarece vasul fără o cârmă îndrumătoare este la discreția vânturilor și valurilor și curenților oceanului. Nu va fi niciodată în stare să atingă vreun port. E lucru sigur că va fi aruncat undeva pe stânci“.

Și aveți dreptate. Nici un om cu mintea întregă nu va încredința mărfurile sale valoroase unui vas fără cârmă. Poate că le va încredința unei corăbii care ia apă, sau are calarge slabe, sau duce lipsă în altă privință; dar va stăruî să aibă o cârmă puternică, deoarece fără acest mijloc de îndreptare a vasului el va fi numai o jucărie a valurilor.

Corabia are nevoie de o cârmă pentru a ajunge la port; tot astfel tinerii Adventiști de Ziua Șaptea au nevoie de o cârmă când pornesc pe valurile oceanului vieții. În alte cuvinte tineretul Adventist are nevoie de ceva care să-i fie îndreptați către o țintă anumită. Nu e de ajuns ca să fi plecat către o anumită țintă; trebuie să aibă ceva care să-i îndrepteze către ținta aceea; altminteri nu vor ajunge niciodată.

Ceeace va ajuta tineretului mai mult ca orice să atingă această unică țintă, să rămână neconținut pe drumul care duce la țintă, va fi studierea adevărului și Istoriei acestui popor. Nimic altceva nu poate să fortifice mintea ca umplerea ei cu adevăr. Și nu există cale mai bună pentru evitarea acestor ispite cari atacă tineretul nostru decât de a fi ocupați cu răspândirea adevărului încât să nu mai rămână vreme pentru altceva.

Dar adevărul nu numai că îndepărtează ceeace este neadevărat și nefolositor; dar umple și sufletul de pace și bucurie. Nu sunt alți tineri mai fericiți ca aceia cari folosesc fie-

care moment din timpul lor studiind adevărul, și lucrând pentru Domnul Isus. Nu există bucurie ca aceea care vine din sacrificiu de sine în folosul cauzei lui Dumnezeu. Copiii oamenilor din lume pretind distracții, deoarece vieța este atât de tristă fără tovarășia plăcută a Mântuitorului celui viu; dar tineretul Adventiștilor de Ziua Șaptea, având parte la o lucrare absorbitoare de suflet va găsi fiecare moment ocupat cu ceva de valoare.

Tineretul are ocazii prețioase de a vorbi în favoarea adevărului și ar trebui să fie totdeauna pregătit pentru a arăta motivele pentru cari ei cred astfel. Deasemenea prin vieța lor ei dau mărturie. Oamenii se uită la copiii credincioșilor, și ei sunt atrași către adevăr când îi văd că trăesc o vieță cumsecade, plină de temere de Dumnezeu.

Pentru ca tineretul nostru să înțeleagă adevărul, au nevoie să mai studieze vieța marilor pionieri din Lucrarea Adventă. În felul acesta ei vor învăța principiile sacrificiului de sine și ale bunăvoinței de a purta greutățile cari dela început au fost în legătură cu acest adevăr, și vor ajunge să înțeleagă că aceleași principii sunt necesare astăzi.

O cunoaștere mai de aproape a Istoriei acestei solii va întări în mod minunat încrederea în providența divină; deoarece în decursul întregii Istorie a acestei mișcări, vedem mâna lui Dumnezeu la lucru. Comunitatea aceasta religioasă a apărut ca împlinire a profeției. Asemenea lui Ioan Botezătorul, putem să arătăm în Scripturi motivul existenței noastre; și acesta este un lucru pe care fiecare tânăr și fiecare tânără din comunitatea noastră trebuie să-l cunoască de aproape.

Timpul este scurt. Mulți tineri din comunitățile noastre ar trebui să vină la școala noastră unde să se pregătească pentru cariera vieții lor. Frații predicatori, lucrători și părinții sunt rugați să facă totul cu putință pentru a trimite tineretul la școala noastră, unde să poată primi educația necesară pentru a putea intra în lucrarea lui Dumnezeu. Nevoia timpului nostru este, nu atât de fabrici sau de materiale, nu atât de căi ferate sau de vapoare, cât de adevărată educație creștinească. „100 de lei cheltuiți pentru o masă folosesc cinci ore. 100 de lei cheltuiți pentru o cravată folosesc cinci săptămâni. 100 de lei cheltuiți pentru calea ferată folosesc cinci generații. 100 de lei cheltuiți în serviciul lui Dumnezeu folosesc o veșnicie“. Iubite tânăr, nu vrei tu să cheltuești ceva bani și câțva timp pentru a câștiga educație? Să știi că merită.

Pentru alte informațiuni scriți către

P. J. Gaede

Institutul Biblic Diciosănmartin.

Ecoul Institutului.

D. Florea.

P. P. Bliss.

1. N'e - u - zîl un mur - mur dul - ce De - la Ins - li - tu - tu - a - cel ? S'as - cul - tăm
 2. Tot mai mull, el ta fi - în - fă. Ca un glas me - lo - di - os. Ti - nerî dor -
 3. El se poa - te în - te - le - ge Căci „E - co - ul” su - nă clar. Și cînd nici

COR:

cum ni - a - du - ce Azi „E - co - ul” plin de zel.
 nici de ști - în - fă, Azi îl cân - tă bu - cu - ros. Să ră - su - ne - a - cum „E - co - ul”
 prin gînd nu - fi tre - ce, Cîm - lă'n por - stu - den - ții iar.

Pes - te dea - iuri, vîi, cîm - pil, Ca mulți li - nerî să - și ia zbo - rul Drept la lîs - ti - tut a - ci.

Ce trebuie să învățăm.

Spiritul profeției vorbește foarte clar despre învățătura care trebuie să se dea elevilor din școlile înființate și conduse de comunitatea credincioșilor. Cărți întregi se ocupă de lucrul acesta; este bine dar ca toți să fie edificați mai ales acum cînd Bunul Dumnezeu vrea să facem o lucrare de educație tot mai mare pentru tineretul Bisericii Sale. Serva Domnului, inspirată, ne arată foarte multe ramuri în cari tineretul trebuie să fie introdus. Spațiul nu ne permite să dăm decît pe scurt unele din sfaturile acestea frumoase, rămânând ca treptat, cu ivirea ocaziilor favorabile, să le dăm mai pe larg. Unele subiecte de studii, prin urmare, ar fi următoarele:

1. *Biblia*. „Cuvîntul lui Dumnezeu este cea mai desăvîrșită carte de educație pe care o avem în lume”. *Mărt. sp.*, pag. 19.

„Cuvîntul lui Dumnezeu trebuie să stea în situația de cea mai aleasă carte de educație în lumea noastră, și trebuie să fie tratată cu teamă și respect”. *Mărt. sp.*, pag. 233.

„Dacă este folosită ca manual în școlile noastre se va dovedi că este de mai mare folos decît oricare altă carte din lume”. *C. Ed.*, pag. 108.

„Sfintele Scripturi dețineau locul de frunte în studiile din școlile profeților, și ele trebuie chiar să dețină locul de frunte în oricare sistem de educație, deoarece temelia oricărei educații drepte este cunoașterea de Dumnezeu.

Dacă e folosită ca manual în școlile noastre, Biblia va face atît pentru minte cît și pentru moralitate ceea ce nu pot să facă scrierile de știință și de filosofie. Ca manual care poate să disciplineze și să întărească forțele intelectuale, să nobileze, să curețe și să purifice caracterul, ea este fără rival”. *Sfaturi*, pag. 422.

2. *Filosofia*. „Biblia conține un sistem simplu și complet de filosofie și teologie”. *Sfaturi*, p. 442.

„Aci în Cuvînt se găsește... cea mai profundă filosofie”. *Mărt. sp.*, p. 25.

„Cuvîntul lui Dumnezeu este adevărata filosofie, adevărata știință”. *Sfaturi*, p. 433.

3. *Gospodăria*. „La Izraeliți, educația industrială eră privită ca o datorie.... Cunoașterea datoriilor ce cad în seama gospodinei eră considerată ca fiind de cea mai mare însemnătate pentru oricare femeie; și iscusința în această privință eră privită ca o cinste chiar pentru femeile cari aveau situațiile cele mai înalte”. *Sfaturi*, pag. 276.

„Mișcările făcute în lucrurile gospodăriei sunt de cel mai mare folos pentru tinere. Lucrul fizic nu va împiedecă educația intelectuală: departe de aceasta. Folioasele câștigate prin munca fizică, vor cumpăni bine ființa și va împiedecă de a obosi prea mult mintea.... Sănătatea fizică și o cunoaștere practică a datoriilor de gospodărie, nu vor fi niciodată piedecă pentru o minte bine dezvoltată; amîndouă sunt de mare însemnătate”. *Sfaturi* pag. 278. 288.

„Deoarece atât bărbații cât și femeile au parte la viața de gospodărie, atât băieții cât și fetele trebuie să cunoască datoriile casnice. Să facă patul, să curețe și să pună în rându-eală o cameră, să spele vasele, să pregătească o mâncare, să curețe și să cârpească propriile sale haine, este o educație pe care dacă o primește un băiat nu-l face cu aceasta mai puțin bărbat; lucrul acesta îl va face mai fericit și mai folositor. Și dacă fetele, la rândul lor, pot învăța cum să înhame și să conducă un cal, să folosească fierăstrăul și ciocanul, precum și grebla sau târnăcopul, vor fi mai bine pregătite să dea piept cu schimbările vieții“. *Ed. pag. 216. 217.*

4. *Croitul.* „O educație nu poate să fie completă dacă nu învață adevăratele principii în ce privește îmbrăcămintea. Fără o asemenea învățatură, prea deseori lucrarea de educație este întârziată sau stricată. Alergarea după îmbrăcămintea strălucitoare, supunerea la mode, sunt adversari de temut ai profesorilor, și piedici grozave“. *Ed., pag. 246.*

„Indrumați pe tineri să vadă, că atât în îmbrăcămintea cât și în dietă, simplitatea este foarte necesară pentru o cugetare înaltă....

„Fetele să fie învățate că arta de a se îmbrăca include și priceperea de a-și lucra singure îmbrăcămintea. Aceasta este o ambițiune pe care fiecare fată ar trebui să o cultive. Acest lucru îi va da ocaziune să poată fi de folos și să fie independentă, situație de care nu se poate lipsi“. *Ed., pag. 248. 249.*

5. *Pregătirea alimentelor.* „In toate școlile noastre trebuie să se afle persoane în stare de a da învățatură asupra pregătirii alimentelor. Trebuie să se țină clase pentru acest subiect. Cei cari se pregătesc pentru lucrare, suferă o mare pierdere dacă nu știu cum să pregătească alimente cari în același timp să fie și sănătoase și gustoase.

„Știința pregătirii alimentelor nu este de mică însemnătate. Pregătirea iscusită a alimentelor este una din artele cele mai de seamă. Ea trebuie să fie considerată ca o artă de foarte mare valoare, deoarece este în strânsă legătură cu viața....

„Atât tinerii cât și tinerele ar trebui să fie învățați cum să pregătească alimentele în mod economic, căutând în același timp să se ferescă de întrebuintarea cărnii în alimentație...

„In deosebi femeile ar trebui să învețe cum să pregătească alimentele. Care parte din educația unei fete are mai mare însemnătate ca aceasta?“ *Sfaturi, pag. 312. 313.*

6. *Știința.* „In studiul științelor deasemenea noi trebuie să câștigăm o cunoaștere de Dumnezeu. Oricare știință adevărată nu este de cât o interpretare a celor scrise de mâna lui

Dumnezeu în lumea materială. Știința prin cercetările ei nu face alta decât să aducă dovezi noi despre înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu. Dacă este bine înțeleasă, atât cartea naturii cât și Cuvântul scris ne dau o cunoștință de Dumnezeu învățându-ne ceva din legile înțelepte și folositoare prin cari El lucrează.

„Elevul trebuie condus să vadă pe Dumnezeu în toate lucrările creațiunii“. *P. P., pag. 599.*

„Cunoașterea științei de orice fel este o putere, și planul lui Dumnezeu este ca să se predea știința superioară în școlile noastre, ca o pregătire pentru lucrarea ce trebuie să aibă loc înainte de scenele finale ale Istoriei pământului“. *R. & H. 1 Dec., 1891.*

7. *Geologia.* „Depărtată de istoria biblică, geologia nu poate să dovedească nimic... Resturile aflate în pământ dau dovadă despre stările cari în unele privințe se deosebiau de cele de azi; dar despre timpul când au avut loc acestea nu ne poate vorbi decât Inspirația. In cele spuse despre potop, Inspirația a explicat cece geologia n'a putut niciodată să priceapă. In zilele lui Noe, oameni, animale și copaci — mult mai mari decât cei de azi, — au fost îngropați, și păstrați astfel ca o dovadă pentru generațiile de mai târziu, că cei dinaintea de potop au pierit din cauza acestui cataclism. Dumnezeu a intenționat ca descoperirea acestor lucruri să întărească încrederea în Istoria inspirată“. *Patriarhi, pag. 112.*

8. *Educația manuală.* „Educația manuală merită mai multă atenție ca până acum. Trebuie să se organizeze școli cari, pe lângă educația morală și intelectuală cea mai aleasă, să prevadă mijloacele cele mai bune pentru dezvoltare fizică și educația industrială. Să se dea învățatură în ce privește agricultura, fabricatele, — cuprinzând cât se poate mai multe ramuri folositoare, — deasemenea cu privire la economia casnică, pregătirea sănătoasă a alimentelor, cusutul, lucrarea hainelor igienice, îngrijirea bolnavilor, și alte lucruri asemănătoare. Trebuie să se prevadă grădini, ateliere și săli pentru îngrijirea bolnavilor, și lucrarea în toate aceste ramuri trebuie să fie pusă sub conducerea oamenilor pricepuți“. *Ed., pag. 218.*

„Folosul educației manuale este necesar chiar și pentru intelectuali. Un om poate să aibă o minte strălucită; poate să prindă ideile cu ușurință; cunoștințele și îndemnarea lui pot să-i deschidă drumul către lucrarea aleasă de el; dar poate să fie departe de a fi bine pregătit pentru datoriile sale. O educație câștigată numai din cărți duce pe om la cugetare superficială. Lucrarea practică încurajează

observațiuni amănunțite și cugetare independentă. Dacă este bine practică, ea aduce acea înțelepciune practică pe care noi o numim bunul simț. Ea desvîltă puterea de a plănuși și a executa, întărește curajul și stăruința, și face apel la exercitarea tactului și îndemnării". *Ed., pag. 220.*

9. *Istoria.* „Istoria sacră eră unul din studiile din școlile profesilor. În raporturile despre felul Său de purtare cu națiunile se urmăreau lucrările lui Iehova. La fel și astăzi trebuie să cercetăm felul de purtare al lui Dumnezeu cu națiunile pământului. Noi trebuie să vedem în Istorie împlinirea profeției, să studiem lucrurile. Providenței în marile mișcări de reformațiune, și să înțelegem cum progresa evenimentele în mărșăluirea națiunilor către conflictul final al marelui lupte". *Mărt. Vol. VIII, pag. 307.*

10. *Educația vorbirii.* „Elevii cari urmează să devină lucrători ai lui Dumnezeu trebuie să fie educați de a vorbi limpede și direct, altminteri vor fi lipsiți de jumătate din influența lor spre bine. Priceperea de a vorbi limpede și curat, în tonuri pline și precise, are însemnătate în orice fel de lucrare. Insușirea aceasta este însă absolut necesară pentru cei cari doresc să devină predicatori, evangheliști, lucrători biblici, sau colportori. Aceia cari plănuiesc de a intra în aceste ramuri ale lucrării, trebuie să fie învățați să folosească vocea lor în așa fel, încât atunci când vorbesc oamenilor despre adevăr, să se formeze o impresiune hotărâtă spre bine. Adevărul nu trebuie să fie mănjit fiind comunicat prin exprimări defectuoase". *Mărt. Vol. VI, pag. 380.*

11. *Muzica.* „Dacă (muzica) este bine întrebuințată, este un dar de mare preț dela Dumnezeu, având de scop să înalțe gândurile spre subiecte înalte și nobile, să inspire și să înalțe sufletul.....

„Valoarea muzicii ca mijloc de educație nu trebuie să fie pierdută niciodată din vedere... Ca parte din serviciul religios, cântecul este tot așa de însemnat ca și rugăciunea". *Ed., p. 167. 168.*

12. *Limbile moderne.*— „Limbile trebuie să fie studiate. Nu după multă vreme va fi mare nevoie ca mulți să părăsescă țara lor, și să meargă să lucreze între oameni de alte limbi; și oamenii cari au oarecare cunoștință de aceste limbi vor fi în stare să vorbească cu aceia cari nu cunosc adevărul". *Sfaturi, p. 497.*

13. *Bunele maniere.*— „Elevii nu trebuie să fie așa de mult încărcăți cu studii încât să neglijeze formarea bunelor maniere; și mai pe sus de toate, nu trebuie să lase ei ca să-i împiedece ceva dela rugăciune, care-i aduce în legătură cu Hristos. În nici un caz ei nu tre-

buie să se lipsească de privilegiile religioase". *Sfaturi, p. 318.*

„Natura omenească merită să fie prelucrată. Ea trebuie să fie înălțată, curățată, sfințită, și pregătită printr'o împodobire lăuntrică. Prin harul lui Dumnezeu în Isus Hristos, care descopere mântuirea, nemurirea și vieța, moștenirea Lui trebuie să fie educată, nu în amănuntele etichetei, modele și felurile de a fi lumesti, ci în știința evlaviei". *Sfaturi, p. 236.*

14. *Studii comerciale.*— „Elevilor trebuie să li se dea o educație care să-i facă să aibă succes în lucrările administrative..... Contabilitatea trebuie să fie socotită de egală însemnătate cu gramatica. Studiul acesta este de cea mai mare însemnătate în vieța practică; dar puțini ies din școlile noastre cari știu să țină registrele în bună rânduială". *M. S., 29 Dec., 1896.*

15. *Limba maternă.* „O deprindere desăvârșită de a folosi limba (maternă) este de mult mai mare valoare pentru un tânăr, decât un studiu superficial al limbilor străine, în defavoarea limbii materne". *Sfaturi, p. 208.*

16. *Literatura.*— „Ca putere educativă. Biblia este de mai mare valoare decât scrierile tuturor filosofilor din toate vremurile. În multe sale stiluri și subiecte, se găsește ceva care să intereseze și să instruească fiecare minte, să inobileze fiecare interes.... Există în ea poezie care a atras mirarea și admirația lumii. În frumusețea strălucitoare în maiestate sublimă și solemnă, în patos mișcător, nu este egalată de nici un product al geniului omenesc. Găsești în ea logică sănătoasă și elocvență lipsită de pasiune. În ea sunt zugrăvite faptele oamenilor nobili, exemple de virtuți ascunse și de onoruri publice. Învățături de evlavie și curățenie sufletească". *Sfaturi, p. 428. 429.*

Sfaturile servei Domnului fără îndoială că nu se opresc aci. Am dat însă câteva din ele pentru ca să dăm posibilitatea a se înțelege mai bine ce educație urmează să avem în școala noastră misionară. Citatele acestea să fie cercetate cu amănunțime, și din ele să se scoată învățături practice. Pentru cercetătorul sârguincios, cu siguranță lucrurile acestea vor deschide câmpuri noi de vedere.

Școala noastră.

Printre-acele dulci cuvinte

Cari fac a lumii fală,

Mai mărețe și mai sfinte,

E și numele de ȘCOALA.

Prima școală-a fost căminul
Lui Adam, din Paradis:

Spre a studiã sublimul
Domnului, ce l-a deschis.

Cartea, îi erã *Natura*,
Dumnezeu, ca profesor:
Un model voia să fie,
Pentru timpul viitor.

Dar, păcatu-a schimbat planul
Căci mânji totul cu rău.
N'a putut să-ajungă ținta
Pusă lor de Dumnezeu.

Astăzi Domnul se servește
Tot de școală, spre-a formã
Soli, cari s'arate calea
Către mpărăția Sa.

Și de vreți așa o școală
După planul cel divin,
Priviți „Institutul“ nostru
Dela Diciosânmartin.

O clădire'n stil, măreață,
Ca un far clădit pe stâncă.
Da, ne-o dete Tatăl nostru
Din iubirea Lui adâncă.

Așezată'n tre coline
'N jur c'o splendidă grădină,
Îți inspiră cugetarea
Cea mai nobilă, sublimă.

Tot ce are'n ea natura
Mai cu vieată și cu foc
E cu multă gingășie
Așezat în acest loc.

Floricelele abundă
Imbrăcate'n mii de feluri;
Păsărele, ziua-noaptea,
Cântă'n diferite tonuri.

Partea principală'n școală,
Celor tineri o pot spune,
Este studiul armonic,
Cu metode foarte bune.

Fericiți, un grup de tineri,
Sorb aci cuvântul vieții.
Ei se pregătesc să ducă
Mântuirea'n lumea morții.

Caracterul Celui veșnic
Ei l-învață din Scriptură,
Iar mareața Lui putere
Studiază din Natură.

Corp și suflet își desvoltă
Intr'o formă armonioasă

Dimineața au ei studii,
Lucru fizic, după masă.

Poate vreți să știți anume,
Cam ce studii se predau:
Cum urmează mai departe
Sigur scurt am să le dau.

Vechiul, Noul Testament,
Și cu punctele Credinții,
Printre primele formează
Bogăția cunoștinții.

Dintre limbi, întâiu Româna,
Apoi vin cele străine,
Cum Engleza și Germana:
Se predau așa de bine.

Drept, Istorii, Matematici,
Și Științe Naturale:
Pentru-un bun evanghelist
Studii foarte necesare.

Cursul anului acesta
Termină, spre-a despărți
Pe elevi. După vacanță
Insă, iarăș vor veni.

Au plecat, dar cu speranța
Să se'ntoarcă iar, 'napoi
Aducând și pe alți tineri,
Câte unul, sau chiar doi.

N. Gheorghiuță.

Dorința elevilor Inst. Biblic.

Cu ocazia închiderii cursurilor la Institutul nostru Biblic, câte un elev din fiecare clasă, a arătat care este dorința lor. Este bine să facem cunoștință cu dorințele lor, și astăzi în „Ziua Educației“ să ne rugăm pentru ei, și să căutăm să le dăm ajutor în toate felurile, pentru a-și împlini dorința lor sfântă. Deasemenea mulți tineri, ar trebui să ia pildă din dorința de cultură a actualilor elevi și să se pregătească pentru a merge pe aceeaș cale.

În primul rând vine cuvântarea unui elev din anul al treilea, apoi altul din anul al doilea și cel din urmă din anul întâiu.

...

De încheierea anului școlar.

(Cuvântare ținută de un elev al anului al treilea din „Institutul Biblic“ cu ocazia solemnității încheierii anului școlar 1928—1929.)

A venit timpul să-mi iau rămas bun pentru a treia oară dela scumpa noastră școală. În clipa aceasta gândurile se sbat în mine; inima se frământă mai mult ca oricând, deoarece mă simt legat de locul acesta și de

idealul care a adus în ființă această școală, mai mult ca înainte.

Imi vine greu să mă despart! Fiecare colțisor mi-e cunoscut, și mi-a ajuns drag, pentru că fiecare e legat de ceva din viața mea. — Colțul meu de masă unde, cercetând învățăturile minunate ale lui Dumnezeu, am tresărit la descoperirea unui nou înțeles al planului de mântuire; căpătâiul patului unde am destăinuit, în auzul numai al lui Dumnezeu, temerile și speranțele mele; locul de adunare, unde, împreună cu ceilalți am implorat pe Dumnezeu pentru o biruință mai deplină, am făgăduit și reînnoit consacrarea mea, zi de zi; colțisoarele grădinii, unde am lucrat; potecile serpuite, pe unde am mers cu tovarășii făcând planuri de viitor, sălile de clasă, unde am primit influența profesorilor vreme îndelungată; zâmbetul florilor, cântecul păsărelelor; luna cu lumina ei; revărsatul zoriilor; până și nesfârșitul cor al greuerșilor, tovarășii umili ai meditațiilor mele. — totul mi-a ajuns drag, totul s'a prins de mine, și eu legături puternice mă atrage, mă fermecă și-mi zice: Rămâi aici; aici e pace, aici e liniște! Unde vrei să mergi?!

Aruncând privirile înapoi și retrăind sentimentele de acum trei ani, când, pentru prima dată, am venit la școală, mă văd schimbat. În mintea mea de atunci, ziceam că ar fi prea îndestulător să fiu aci în școală un an. Gândiam că voiu secătuți știința în această vreme, și, pentru familia și comunitatea mea ceace voiu ști va fi prea deajuns. Cu începutul, orizontul vederilor mele s'a lărgit. Ce ziceam că știu, am văzut că e numai o ceață care-mi întunecă vederile; ce gândiam că sunt în stare a face, am văzut că e mai mult o neiscusință, care strică.

Am cercetat de atunci mărimea, însemnătatea și nevoile lucrării lui Dumnezeu în diferite timpuri; am urmărit de aproape oamenii pe cari Dumnezeu i-a folosit pentru a fi reprezentanții Lui și, în mirare, am văzut, că uneori, timpul lor de pregătire a fost egal, ba chiar mai îndelungat decât al activității lor. Când cercetez și complexul social în care astăzi trebuie să se facă predicarea Evangheliei și mă întreb: Sunt eu pregătit? sunt eu în stare să port povara unei răspunderi? am eu armătura necesară pentru o vreme ca aceasta? — trebuie să răspund, că, deabiă am ajuns să ating cu vârful degetelor adevăratele cunoștințe și adevărata pregătire.

Pare că văd mulțime de ochi îndreptați asupra mea. Oamenii vor gândi, că pot să aflu multe lucruri interesante dela mine. Cum voiu putea să răspund la toate întrebările lor, când parte din ele pentru mine așteaptă ca

tocmai de aci înainte să primească răspunsul întreg?

Conducătorii lucrării lui Dumnezeu caută la școala noastră bărbați cari să meargă în câmpuri îndepărtate din alte continente, pentru a salvă suflete și acolo unde numele scump al Domnului Hristos nu este cunoscut. Câmpurile misionare așteaptă să primească oamenii cei mai bine pregătiți. Cum voiu putea eu să răspund la o chemare de a merge acolo?

Sunt eu în stare să organizez o comunitate, așa cum făceau apostolii Domnului? Sunt eu în stare să desvoit talentele pe cari Domnul le-a pus în comunitate? Mă pricep eu să păstoresc turma cuvântătoare a Domnului? Voiu fi în stare să îndrumez pe oameni pe cărările mântuirii? Cunosc eu temeinic o limbă străină? Stăpânesc măcar limba maternă în chip deplin, cum se cuvine unui reprezentant al celei mai strălucite și mai mărețe lucrări de mântuire?... Iată atâtea întrebări cari se ridică în fața mea cu putere.

Și acum ce să fac?!

Sunt ca o uncalță care încă nu este făcută de ispravă, dar asupra căreia maestrul vrea să mai depună ostenele sale desăvârșitoare.

Inima, mi-e legată de școală și de viața ei. Personalitatea mea are încă nevoie de educația din școală. Deci, cu ajutorul Domnului, vreau să viu și în anul următor la școală!

...

Pentru ce vreau eu să viu la școală și în anul al treilea.

Iubite elev, ce nevoie ai și ce te face să vii și anul al treilea la școală? Nu este suficient ce ai învățat în cei doi ani? Nu îți este deajuns materia învățată în acest timp, pentru ca să poți predică oamenilor Evanghelia? De ce atunci ar trebui să mai pierzi timpul pregătindu-te, când este așa de mare nevoie în câmp?

Așa se poate că ar gândi mulți, că doi ani de școală ar fi suficienți și n'ar mai fi nevoie să înveți mai departe. Dar să-mi fie îngăduit să răspund la aceste întrebări și să arăt așa cum simt eu ca elev, care am făcut doi ani la școală.

Eu am învățat că trebuie să știu multe, pentru a fi în stare să duc pe oameni la mântuire. În ce privește studiul Bibliei, care formează baza credinței noastre, deabiă am făcut cunoștință cu Istoria Vechiului Testament și cu viața Domnului Isus din Noul Testament. Cum pot eu să merg să spun oamenilor despre mântuire, când eu n'am studiat „Punctele Adevărului Prezent“, cari se predau numai în anul al treilea? Cum pot duce lumii

o solie pe care eu nu o cunosc temeinic? Dumnezeu ne-a încredințat o chemare dintre cele mai solemne, și pentru a corespunde ei, se cere neapărat să fii bine pregătit. Apostolii Domnului, când au mers să vestească lumii Evanghelia, se bazau pe cuvântul profetic, pe care îl cunoșteau foarte bine. Iată ce zice unul dintre ei, Petru: „Și avem mai temeinic cuvântul profetic, la care bine faceți luând aminte ca la o lumină luminoasă într'un loc întunecos...“ 2 Petru 1, 19. Aceste cuvinte le spuneă servul Domnului la toți credincioșii, ca ei să ia aminte la cuvântul cel temeinic al profeției... Atunci, se poate spune despre un elev că este pregătit, când el n'a avut ocazie să studieze profețiile? Ca să poți convinge pe oameni că sfârșitul lumii este aproape, trebuie să știi să explici minunatele lanțuri ale profeției, arătate în Sfânta Carte. Apoi Istoria contemporană care cuprinde și desfășurarea evenimentelor istorice ale neamului nostru, nu se învață nici în anul întâiu și nici în anul al doilea, ci numai în al treilea. Pot să spun că îmi este deajuns ce am învățat în cei doi ani dacă n'am învățat și Istoria Bisericească, ce cuprinde fazele prin cari a trecut creștinismul dela început și până în prezent? Evanghelia împărăției, despre care Domnul Isus zice că se va predică la toate popoarele, se predică astăzi prin viu graiu și prin scris. Și mă întreb atunci, sunt eu în stare să vorbesc bine și să scriu corect, când nu cunosc deajuns limba mea maternă? Pe lângă toate acestea, la cele două limbi moderne, germană și engleză, deabia am făcut un mic început și cum pot eu să întrerup acest studiu? Apoi de câte nu mai am nevoie! Botanică, Zoologie, Chimie și altele, pe cari nu le-am învățat, rămânând să le învăț în anii viitori.

Și acum dați-mi voie să vă pun întrebarea: poate cineva să devie un bun misionar dacă nu cunoaște toate acestea? Eu cred că nu! Deci făcându-mi această convingere, după ce am văzut că îmi mai lipsește multe, sunt ferm hotărât, să vin la școală și anul al treilea, și la aceasta să-mi ajute Dumnezeu!

Pentru ce vrem să venim și anul al doilea la școală.

Școala este visul unui tânăr care țineste să devie om cu adevărat. El simte cum se deschide înaintea ochilor săi lumea, pe care ar vrea s'o înțeleagă. Dar numai cu mijloacele sale, el nu poate să facă aceasta. Înainte de a cunoaște lumea, el simte nevoia de a fi orientat și gândul său se îndreaptă atunci către „școală“, unde poate să primească comoara cea mai de preț din timpul său.

Pentru tânărul creștin, nevoia unei educații creștine, este o condiție de viață. În lume este atâta ispitire și amăgire de la școlul adevărat al vieții. Așa cum în Canaan se zidiseră o mulțime de cetăți de scăpare pentru cei asuprași, tot astfel școala creștină este un loc de scăpare al tinerimii de cursele și amăgirile celui rău.

În școală am avut ocaziune și timp să privesc chipul nostru dinăuntru și să vedem lipsurile noastre. În felul acesta, școala a fost pentru noi o oglindă. Mulți dintre noi aci au avut ocaziune a cunoaște pe Domnul pentru prima oară și a-L urma, și tot aci am avut ocaziunea să verificăm proverbul care zice: „Școala face omul, om, precum altoiul pomul pom“. Ea a trezit în noi simțurile adormite, făcând ca din rădăcina aproape uscată să răsără plante noi.

Scriptura zice că: „omul credincios, tot ce începe, duce la bun sfârșit“. Vom lăsa noi lucrul abia început? Nu! Noi vrem să-l terminăm și pentru aceasta vom veni și anul al 2-lea la școală.

Un an întreg s'a scurs pe dinaintea noastră. La sfârșitul lui am constatat că abia suntem la începutul dezvoltării noastre și că în ceea ce privește materiile de studiu, abia am luat cunoștință de ele și ne-am deprins a învăța. Pentru ca acestea să dea roade, trebuie neapărat să venim la școală și anul al 2-lea.

În școală am învățat cum să ne purtăm în societate, am învățat cumpătarea, cum să întrebuințăm timpul, am învățat ordinea și ascultarea, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu. Când vom merge între oameni vom găsi altfel de viață și ar fi posibil să uităm deprinderile cele bune. Pentru ca acestea să fie întărite, trebuie neapărat să venim la școală și anul al 2-lea.

Ce sunt 4 ani de școală? O clipă, o părere. Tocmai de aceea suntem hotărâți să-i folosim și să nu-i lăsăm să se scurgă în zadar. Domnul Isus zice că lumina se aprinde spre a fi așezată în sfeșnic să lumineze tuturor celor din casă; iar cetatea pe munte, pentru a fi în vederea tuturor. Noi avem datoria să ajutăm lumii să iasă din păcat. Pentru aceasta a aprins Dumnezeu lumina în noi. O lumină, ca să ardă bine, trebuie pregătită și apoi ridicată în văzul tuturor. Ucenicii Domnului, primele lumini aprinse chiar de El, s'au pregătit 3½ ani cu cel mai bun învățător ce a avut lumea. Nu a fost deajuns un an. Pentru noi va fi mult 4 ani? Nu! Și de aceea, cu ajutorul lui Dumnezeu, vom veni la școală să continuăm pregătirea noastră și în anul al 2-lea.

Dumnezeu care ne-a ajutat până acum, ne va ajuta și de acum înainte. Amin!

Iubirea impune sacrificiu.

(Se va citi în primul Sabat din August.)

„Dumnezeu a iubit lumea atât de mult încât a dat pe Fiul Său...“ Ioan 3, 16.

Iată o primă dovadă: Dumnezeu ca Tată creator, a iubit. Aceasta iubire creatoare nu s'a oprit nici în fața primejdiei; și când ființa creată a căzut în prăpastie, Tatăl care iubi, a trimis pe Fiul, să caute și să ne salveze, pe noi, cei cari păcătuisem. Această salvare a costat „vieța“ Prințului creator. Moartea Domnului a fost preț de răscumpărare pentru mine și pentru tine. Noi trebuie să judecăm serios tema aceasta și să cugetăm continuu la această nemăsurată iubire: O iubire care s'a dovedit mie și ție aducătoare de vieță, dar care a costat pe Tatăl... atât de mult: Dumnezeu a iubit lumea atât de mult... că a dat morții pe Fiul Său!

Fratele Caviness, secretarul nostru pentru Școala de Sabat, ne redă îndemnul și simțimintele sale, în rânduri cari produc interes și mișcă inimile noastre. Să le cetim cu atențiune, să le luăm la inimă, rugându-ne ca ele să fie lucrătoare prin spirit sfânt, în noi și pentru noi.

El scrie:

„Strângeți-Mi pe credincioșii Mei, cari au făcut legământ cu Mine prin jertfă! Ps. 50, 5.

Trăim în timpul în care Dumnezeu își adună un popor din toate națiunile. Pe cine adună El? Pe aceia cari fac alianță cu El, prin sacrificiu. Și El astăzi ne chiamă la sacrificiu!

Mulți trebuie să se sacrifice personal, și să plece în țări îndepărtate, pentru a duce solia ca misionari, și să-și dea acolo vieța dacă ar fi nevoie. Părinții trebuie să-și ofere copiii pentru misiunile îndepărtate și de multe ori, această despărțire este mai grea decât ar fi să mergem noi înșine.

Dar, această Evanghelie a împărăției trebuie făcută cunoscut lumii întregi, căci numai așa Domnul va putea să vină. Tot ce ne separă azi de Domnul nostru, este că noi, ca biserică, încă n'am împlinit complet datoria noastră: de a fi predicat solia la toată lumea. Noi, ca Diviziune în partea de miazăzi a Europei, avem o mare responsabilitate, pentru că am primit pentru lucrare un întins ținut al lumii păgâne. El cuprinde: Tripolitania, Cirenaica, Tunisia, Algeria, Marocul spaniol și francez, insulele Azore, Madere și Canare, Mauritania, Camerunul, Madagascar, insulele Sfântul Mauriciu, etc., iar pe de altă parte, ne vin cereri fără încetare, din coloniile franceze și italiene atașate altor Diviziuni ca noi să le trimitem lucrători.

Este foarte adevărat, că noi toți, nu putem să mergem personal spre a ajuta acolo; dar noi toți, putem contribui ca să susținem lucrarea în aceste câmpuri doritoare după adevăr. Dacă noi dăm zecimea noastră din toate cele ce Domnul ne-a dăruit, noi nu facem decât să înapoiem Domnului, partea care El Și-a rezervat-o și care îi aparține. Chiar și prin darurile noastre în Școala de Sabat, noi nu facem decât să înapoiem o mică parte din cece ne-a dăruit El, și pentru care noi primim în schimb, noi și bogate binecuvântări, de sănătate, vieță și bucurie de negrăit.

Dealtfel Dumnezeu, nici nu poate binecuvânta decât acele daruri, cari cer într'adevăr un sacrificiu din partea noastră. Iar dacă noi dăm numai din ce ne prisosește, de sigur, noi nu putem lua ca pentru noi, cuvintele adresate văduvei: „Adevărat vă spun, această văduvă săracă a dat mai mult decât toți cei ce au aruncat în visterie; căci toți au aruncat din prisosul lor, dar ea din sărăcia ei, a aruncat tot ce avea, tot ce-i mai rămăsese ca să trăească“. Marcu 12, 44.

Chiar un astfel de plan, a făcut Domnul și pentru noi, ca să putem face față nevoilor de bani din câmpurile misionare. Fie că dăm daruri în săptămâna de sacrificiu, fie că depunem darul nostru în Școala de Sabat, noi continuu trebuie să luăm ca pildă pe această văduvă, care a dat... tot ce avea. Și dacă ne gândim, că Dumnezeu, a trimis pe Ilie tot la o văduvă săracă, care nu mai avea pentru ea și pentru copilul ei mâncarea necesară decât pe o zi, noi, ca fii ai Celui Prea Înalt, trebuie să ridicăm ochii spre cer și să scoatem din fundul cămarilor noastre: *Azi, fraților nu mâine!*

Nu e mult de când am avut prilejul să aud povestindu-se o întâmplare, care arată cum Dumnezeu, nu poate binecuvânta decât un dar care ne impune un sacrificiu și pe care-l facem cu inimă bună.

Un misionar în concediu — nu eră însă dintre misionarii noștri — făcea un apel de daruri pentru un câmp, în care el eră ca lucrător. El avea în adunare un om bogat, care oferă sumă destul de mare, dar preă mică în raport cu ce ar fi putut da. Văzând aceasta, misionarul nu voi să primească darul său. El îi spuse, că Domnul, nu poate primi acest dar, dacă nu cuprinde în el, un oarecare sacrificiu din partea lui. Atunci bogătașul, puse mâna

în punga sa și aduse un dar ceva mai bogat ca la început. Dar misionarul văzând pe fața lui, că el făcea acest dar, fără bucurie, îl refuză și de astădată, spunând, că Domnul, asemenea nu poate primi nici acest dar al său, căci nu este făcut *din toată inima*. Atunci, omul se reculese, se gândi la binecuvântările primite din partea lui Dumnezeu în toate vremurile . . . și *dublând darul său îl oferî cu toată inima*. Misionarul primi darul, asigurând că Dumnezeu va binecuvânta pe dătătorul voios“.

Fie, ca Domnul să binecuvinteze pe toți membrii noștri, cari aduc în mod generos și cu toată inima darurile lor. Și zic și eu împreună cu fratele Caviness: Domnul să binecuvinteze intrarea și ieșirea tuturilor fiilor Săi, bătrâni, femei, tineri și copiii, și să trimită spiritul Său, care să ne mustre și să ne îndemne, căci timpul convenit este aproape! *Astăzi fraților, nu mâine, aduceți cu cântări de bucurie, cât puteți și peste ce puteți. Amin.*

Notă pentru Dirigințe.

Nu pierdeți din vedere țintele voastre pentru darurile din Școala de Sabat și căutați ca fiecare membru să aducă *un leu* mai mult, în fiecare Sabat decât în trimestrul trecut. Astfel sperăm să atingem ținta noastră care în primul trimestru a dat înapoi, față de anul trecut. Copiii lui Dumnezeu, merg tot înainte, nu înapoi. Noi trebuie să ne facem bine socotelile cu Domnul nostru și să fim economi credincioși. Căutați ca toți să viziteze Școala. Faceți ca în vacanța, copiii să fie bine ocupați în Școala de Sabat. Procurațiile „Lecțiuni“ și folosiți rulourile; și nu vă lăsați impresionați de timpuri grele. Vor veni tot mai grele! Dar Domnul care ne-a chemat, zice: Când vedeți aceste timpuri, „bucurați-vă, căci timpul răsplătirii a venit“. Ochii spre nevoile câmpurilor cari așteaptă sacrificiul nostru din iubire, și curaj fraților *Curaj!*

P. Păunescu.

Programul adunării misionare din luna August 1929.

Ora aceasta va fi rezervată înscrierii pentru Revista de Toamnă.

Frații predicatori și Diriginții lucrării misionare vor veghea, ca acest prim Sabat să fie: traducerea în fapt a completării tablourilor pentru Revista de Toamnă.

Faceți-vă singuri programele și căutați să vă puneți o țintă mai înaltă decât în anul trecut.

Este cazul să ne amintim, că datorită activității cu Revista de Toamnă, Dumnezeu a ajutat, ca numeroase Edituri, Școli și Sanatorii să ia ființă, pentru a duce solia, a pregăti tineri lucrători, a vindeca și mângâia pe suferinzi, grăbind astfel „încheierea lucrării“ care pregătește „ziua glorioasă a revederii cu Domnul“ și a viețuirii cu El, și cu toți cei dragi, pe noul pământ al păcii.

R A P O R T

Asupra lucrării misionare din trim. I 1929.

Numele conferințelor	Numărul Comunităților	Numărul Membriilor	Numărul Membriilor rap. o/0	Vizite misionare	Lecturi biblice	Reviste distribuite	Cărți distribuite	Tractate distribuite	Scrisori trimise	Scrisori primite
Muntenia de Vest	50	1887	71	11516	9071	2510	784	1203	398	172
Muntenia de Est	36	1209	68	5827	4529	958	36	459	135	88
Moldova de Nord	40	1094	65	6773	7445	733	213	411	310	220
Moldova de Sud	20	801	82	6670	7983	675	173	495	301	260
Transilvania	107	2271	77	9264	15300	1210	443	1769	219	165
Banat	35	997	32	2349	3409	261	66	263	38	11

Notă pentru dirigințe.— Pentru înscriere e bine să aveți un tablou cu numele fiecărui membru, și apoi, prietenii. După îmbărbătare, se va ceti numele fiecăruia după tablou, și în dreptul numelui, se va

însemna câte reviste dorește fiecare.

Ținta comunității va fi arătată dela Conferință. Comunitatea, trebuie să atingă și dacă este voioasă, să depășească ținta.

Apoi, se va urmări încasările tot pe acest tablou, punând la observații „achitat“, pentru acela care a adus talantul său.

Diriginții nu vor repeta greșeala din trecut, dând reviste în mâinile celor cari au dovedit nepunctualitate. *Nu trebuie ca lucrarea să întârzie peste 1 Decembrie.*

Dirigintele trebuie să stăruiească în general și cu fiecare în parte, să priceapă, că lucrurile lui Dumnezeu, trebuie făcute la timp, cu bucurie și cu rugăciune stăruitoare. Dirigintele să nu lase „jugul său“. Domnul zice: „Jugul Meu este bun și povara Mea este ușoară“.

Să fim blânzi, smeriți, și să ne rugăm cu frații împreună, să plângem cu ei, și să lucrăm pentru lumea pierdută, cum a lucrat și Hristos: neînterupt, neobosit, mângâind, îndemnând, sprijinind. Acesta este jugul cu care ați fost onorați de Dumnezeu. Nu vă întrebați ce vor zice frații, dar întrebați-vă continuu, ce va zice Dumnezeu, dacă eu voiui tăcea?!

Indemnați, indemnați . . . și vă rugați!

Secretarul departamentului.

Programul adunării „C. M. V.“ din luna August 1929.

Săptămâna a doua.

Subiect: PRACTICA LUCRARII TINERETULUI.

1. Cântare de deschidere: „Pe Isus cât mai de vreme“.
2. Rugă: menționând idea spiritului pentru lucrare.
3. Apelul tineretului.
4. Muzică instrumentală sau cor.
5. Cuvântare: Practica lucrării tineretului.
6. Psalmul 103 recitat sau cetit clar.
7. Apel către tineri pentru ținte mari cu Revista de Toamnă.
8. Experiențe din lucrarea personală.
9. Cântare de închidere „Eu sunt un simplu paj“.

Subiect: PRACTICA LUCRARII TINERETULUI.

Isus n'a fost un bărbat al teorii, ci un tânăr, care a legat vorbele Sale cu faptele Sale. Vorbele Sale erau însăș expunerea practicei vieții Sale. Ca tineri suntem privilegiați de a fi cunoscut pe Isus și să-L simțim ca prieten al nostru, ca frate mai mare; dela care avem de învățat în totul. Dacă vorbim numai despre Isus, noi nu facem dovada prieteniei cu El, dacă însă, trăim în viața zilnică, cum trăiește El, atunci noi suntem prietenii Săi, cari tindem să-L regăsim în eternitate și să fim cu El totdeauna.

Isus eră model în purtarea Sa în familie. Practica lucrării mele, va fi, să mă port cu părinții, cu rudele, și cu vecinii, așa, încât ei să poată spune despre mine: Tânărul acesta pare că ar fi dela casa regală. Purtarea sa este fără reproș, el este prevenitor față de toți și preocuparea sa principală, este munca, pentru a veni în ajutorul părinților și fraților săi mai tineri. El se scoală de dimineață, în liniște își aranjează singur patul și mica sa gospodărie; el nu mai așteaptă să fie servit de mama sa, și cu vrednicie își spală fața, iar corpul și-l

păstrează în vigoare, căutând să respire un aer proaspăt disdedimineată, și să-l hrănească nu la întâmplare, ci cu acele alimente cari știe că fortifică și însănătoșează. El se retrage într'un colț liniștit al grădiniței sale, și acolo, meditează asupra învățaturii lui Dumnezeu; apoi așează înaintea lui Dumnezeu planurile sale din ziua aceea și idealurile vieții sale. Cu încredere voios, și grăbit, se lasă condus spre munca sa zilnică.

Pe cale el nu uită, că ochiul său trebuie să vadă suferința și nevoia, și oriunde poate, dă un sprijin bătrânilor, mamei ce duc poveri și el nu se gândește numai la sine și caută să jertfească ceva pentru alții. O carte bună, o revistă, nu-i lipsește din buzunar, și oricând vine prilejul o cetește; povestește și altora impresiile sale, caută să afle și impresiile altora și legând prietenie caută să ajute celor necunosători, la mântuire.

Zelul său nu este înfrânt de grijile vieții, căci privește spre Impărăție și lucrează să ajute oricui — și atunci, Tatăl va îngriji să fie prisos în casa sa.

În momente de repaus, tinerii mei își ridică inimile spre altar, și meditănd, mulțumesc lui Dumnezeu, care-i ocrotește.

Spre seară mergând către casă, nu uită să se gândească: Ce aș putea face ca să adaug la bucuria părinților și a familiei mele?!

O față mulțumitoare, o floare care împodobește și parfumează, un rod ceresc, care dă vieții putere, aduse în căminul părintesc și familiar, fac, ca rugăciunile de mântuire aduse împreună în preajma odihnei bine meritată după o zi de muncă, să prindă aripi, până lângă picioarele lui Hristos!

Acum, fiecare poate să raporteze: Tată, eu am făcut cu vrednicie lucrul ce am avut de făcut; te-am preamărit în mijlocul oamenilor prin purtarea mea; binecuvintează pe robul Tău și toată semănătura.

Iar toată această grijă și trudă zilnică, adu-

nată zi cu zi, o duc prin raport și fraților mei din Comunitate, ca Sabatul să fie o zi de glori-ficare pentru Dumnezeu, care ne-a binecu-vântat în toate.

Dumnezeu a binecuvântat corpul nostru cu sănătate, mintea noastră a fost hrănită zilnic din Cuvântul Său aducător de viață și Spiritul Său a fost conlucrător cu mine la lucrare: în casă, pe cale, la muncă, între părinți și vecini, ca și între străni. Eu am vorbit despre Isus, prin practica vieții mele. El este amicul meu și Mântuitorul meu! Nu mi-am astupat urechea și mâna mea a dat voios, pentru nevoile oamenilor până la marginea pământului!

Sabatul a fost și pentru mine o zi de desfășurare, auzind experiențele altora și vorbind și eu despre ale mele.

Nouii binecuvântări așteaptă pe fiecare tânăr, care nu pierde din ochi țința sa, și țința Comunității sale. Pentru aceste țințe este nevoie de practică: adică, a lucra așa cum a lucrat Domnul: plin de iubire pentru toți și ne-pregetând a pune cuvântul, fapta și viața Sa numai și numai pentru *a salvă*. Această a fost practica vieții Sale: *a lucra, a sluji, a salvă!*

Aceasta să fie și dorul nostru azi, mâine și până la venirea Sa!

Notă pentru diriginte.— Tinerii cari nu s'au înscris pentru Revista de Toamnă, o pot face acum. Fiecare a dovedit „Sacrificiul“ în săptămâna destinată în acest scop. A uitat sau a absentat careva? A cetit cineva pentru sine „Articolul Tinerimea biruitoare“ și păstrează fiecare revistele sale și Curierul Misionar în ordine, în biblioteca sa? Câți tineri pregătiți în cercul vostru, prin pilda voastră și rugăciunile voastre, pentru botez? A conduce alți tineri și tinere la Hristos este țința principală . . . urmați-o în practica vieții ca și în rugăciune. Au economisit tinerii țința lor pentru Camerun? Fiecare să pună darul său imediat, ca să fie depus negreșit la casier în acest trimestru. Dirigintele va vorbi cu fiecare tânăr în parte, și va notă în carnetul său pe cei ce și-au implinit votul, ajutând și celora cari gândesc mai puțin la nevoile Camerunului. Dirigintele poartă o răspundere asupra acestui lucru. Să ducem răspunderile cu bucurie și să nu le aruncăm de pe umeri. „E bine ca tânărul să poarte un jug în tinereța sa“.

Săptămâna a patra.

Subiect: TINERETUL CHEMAT LA JUDE-CATA.

1. Cântare de deschidere și rugăciune.
2. Apelul tineretului.
3. Straja dimineții.
4. Muzică instrumentală sau cor.
5. Cuvântare: Tineretul chemat la judecată.
6. Poezie, după alegere.

7. Cântare de închidere și rugăciune.

Subiect: TINERETUL CHEMAT LA JUDE-CATA.

„Bucură-te tinere, în tinereța ta, fii cu inima veselă cât ești tânăr, umblă pe căile alese de inima ta și plăcute ochilor tăi; dar să știi că pentru toate acestea te va chema Dumnezeu la judecată. Gonește orice necaz din inima ta, și depărtează răul din trupul tău; căci tinerețea și zorile vieții sunt trecătoare“. Ecles. 11, 9. 10.

Nu pare că Dumnezeu vrea să adreseze prin înțeleptul Solomon o amenințare tineretului, nici nu vrea să-i vorbească în mod ironic. Cu toate că Dumnezeu ar avea toată dreptatea să disprețuească pretențiunile exagerate și câteodată nelimitate ale oamenilor, cari sunt în ochii Lui asemănători cu picătura de apă pe marginea unei găleți sau cu grăuntele de praf în talerul balanței.

Prin aceste cuvinte Dumnezeu exprimă un principiu. El dorește ca tânărul și tânăra să se bucure în tinerețea lor și inimele lor să se umple de veselie, alegând calea plăcută ochilor și privirilor lor. Inșă li se aduce aminte că bucuria, veselia și plăcerea lor nu vor fi într'adevăr desăvârșite, dacă nu sunt subordonate unei legi, și anume Legii morale. Această Lege devine dreptarul unei judecăți inevitabile. „Pentru toate acestea te va chema Dumnezeu la judecată“. Fiecare ființă omenească va trebui să se înfățișeze înaintea acestui tribunal pentru a fi judecat.

O judecată însă nu constituie exclusiv o condamnare. Cel acuzat poate să fie achitat sau poate să justifice purtarea sa. Dacă Legea găsește pe cel acuzat în armonie cu principiile ei, ea zice: „Bine slugă bună și credincioasă! Tu ai fost devotat și ai dus o viață plină de succes“. Iată ce vrea să zică Dumnezeu tuturilor tinerilor: „Bucurați-vă, mergeți pe căile alese de inima voastră și plăcute ochilor voștri; însă faceți aceasta urmând în acelaș timp principiilor acelei Legi, care va fi dreptarul după care veți fi judecați“.

„Gonește orice necaz din inima ta, și depărtează răul din trupul tău; căci tinerețea și zorile vieții sunt trecătoare“. Cuvântul „trecător“ nu arată ușurință, nechibzuință, nepăsare sau nestatornicie; ci dimpotrivă ceea ce este fugitiv, tranzitor și călător. Copilăria și tinerețea nu sunt de o durată lungă. Când suntem copii mici de tot ni se pare că nu vom mai ajunge niciodată la vârsta de 15 ani. Puțin mai târziu stând în floarea tinereții, se petrec aceleași lucruri; noi ne simțim atât de tineri și atât de plini de o vigoare neobosită și nesleită încât ni se pare că nu vom deveni niciodată ca acele persoane neputincioase și bătrâne, pe

care îi considerăm cu compătimire ca fiind obiectul deosebit al unei nemulțumiri divine. Însă timpul trece: Copilăria și tinerețea sunt trecătoare! Anii se scurg, și noi ajungem, fără a fi observați, într'un moment al existenței noastre în care ne judecăm faptele, cugetele și purtarea tinereții cu ajutorul simțurilor limpezite ale vârstei noastre coapte.

După ce poetul a descoperit cu uimire, uniță cu tristețe și regret, că el n'ar fi decât rezultatul natural și inevitabil al pornirilor, al purtării și al hotărârilor tinereții sale, exclamă el: „Copilul este tatăl omului”.

„Copilul este tatăl omului”. Iată adevărul, care trebuie întipărit minții omenеști în primăvara vieții. Atitudinea pe care o iau tinerii față de numeroasele lor datorii și diferitele ramuri ale activității lor, determină atitudinea care o vor lua mai târziu față de problemele unei dăți mai mature. Astăzi, tinerilor, hotărâți asupra forței voastre; astăzi alegeți calea pe care o veți urma fără șovăire mâine. Gândiți-vă bine la aceasta. Afară de aceea nu hotărâți numai asupra destinului vostru personal, ci în acelaș timp participați și la formarea lucrării lui Dumnezeu.

Cine conduce lucrarea noastră astăzi? Cine predică solia, cine hotărăște țintele ce sunt de atins? Cine prepară programele de studiu ale copiilor și ale tinerilor? Acei ce au fost ieri copii și tineri. Totul ce a înrăurit viața lor, felul cum au rezolvat problemele lor personale, atitudinea fie secretă sau vădită în fața moralei, a convențiilor, a regulilor cari le-au fost impuse, a determinat în ei purtarea care o au astăzi, cât și felul de a învăța și a conduce.

La fel va fi și pentru voi. Ceeace veți face

astăzi va avea poate o resfrângere asupra lumii întregi. Ceeace ziceți astăzi la umbră va fi auzit mâine la lumină. Ceeace cugetați astăzi în ascuns se va proclama mâine. În timp ce vă bucurați, fiți dar înțelepți, nu numai din interesul vostru propriu, dar și pentru cauza lui Dumnezeu. Cauza lui Dumnezeu va suferi sau va beneficia depe urma purtării voastre de astăzi. O mare răspundere se află pe umerii voștri de astăzi din cauza simplului fapt, că „copilul este tatăl omului”.

Fiecare an judecă hotărârile, ce au fost luate în anii precedenți. Succesele voastre de mâine vor descoperi hotărârile voastre de astăzi. Vârsta voastră coaptă de bărbat sau de femeie va judecă tinerețea voastră. „Nu vă înșelați: „Dumnezeu nu se lasă să fie batjocorit”. Ce seamănă omul aceea va și seceră”. Gal. 6, 7.

„Nimic nu este neînsemnat. Fiecare faptă are importanța ei, fie spre bine fie spre rău. În micile evenimente ale vieții obișnuite se încearcă principiile și se formează caracterul Spiritul trebuie să fie obișnuit prin încercări repetate de a își însuși credincioșie, a pune dreptatea și datoria mai pe sus decât pornirea și plăcerea”. *Test. Vol. III, p. 22.*

„Un astfel de caracter nu este accidental; el nu rezultă din favoarea deosebită a providenței. Un caracter nobil rezultă din disciplina de sine însuș, din supunerea naturii inferioare celei superioare și din lepădare de sine însuș pentru a servi pe Dumnezeu și pe aproapele din iubire”. *Educ. p. 49.*

„Omul poate să strângă comori și să dobândească cunoștințe fără Dumnezeu; dar El nu poate furna caracterul său fără ajutorul lui Dumnezeu”.
Flynn.

RAPORTUL

Lucrării misionare a Tineretului pe trim. I prin comparație cu tinerii din alte Uniuni.

PUNCTELE RAPORTATE.	România	Franța	Elveția	Spania și Portugalia	Italia	Observații
No. Cercurilor de Tineri	115	24	25	3	12	
No. Membrilor înscriși	2293	428	552	43	134	
Câți raportează la sută	30 ⁰ / ₀	46 ⁰ / ₀	32 ⁰ / ₀	76 ⁰ / ₀	86 ⁰ / ₀	
Câți cetesc după Straja Dim.	977	196	96	40	95	Faceți comparații privind raportul față de numărul membrilor din țara noastră
Câți cetesc Biblia	188	53	55	24	20	Adică cărți în afară de Biblie, Hristos Mântuitorul, Cateea, Curier, Reviste etc.
Câți iau parte la cursul de lec.	670	26	4	19	25	
Reviste distribuite	1807	4796	3043	152	654	
Cărți distribuite	730	137	38	26	66	Franța și Elveția răspândește mult mai mult. De ce și noi, nu?
Tractate distribuite	1216	1686	293	423	81	
Scrisori trimise	301	91	65	37	96	
Scrisori primite	474	214	232	44	124	

TINERIMEA BIRUITOARE.

„Biruiitorului îi voi da să seadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am sezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie“.
Apoc. 3, 21.

Biruința urmează totdeauna după o luptă. Este o strânsă legătură între luptă și biruință. Nur orice luptă este încununată de victorie. Victoria aparține celui ce birue în luptă. Dar nu se poate vorbi de biruință dacă n'a fost o luptă. Cine nu se luptă nu poate vorbi de biruință.

Isus S'a luptat. Il găsim încă în cer, luptând contra intrigantului și nemulțumitului Lucifer. Fu un războiu, o luptă aprigă și apoi o biruință. Isus fu biruiitorul. Dar Domnul nu Se mulțumî cu o luptă și cu o biruință parțială, ci El coborî din înălțimi, aci jos în atmosfera pământească, și continuă lupta contra vrăjmașului care acoperise și subjugase întreaga omenire — și aci pe pământ, în grădina Ghetsemani, Domnul știu în rugăciune către Tatăl să câștige forța necesară grelei lupte depe Golgota.

Victoria fu smulsă prin credință și îndelungă răbdare, prin supunere și ascultare până la moarte. Domnul știu să moară pentru a împlini complet dreptatea Legii lui Dumnezeu; și Hristos ieși biruiitor prin moartea Sa. O jertfă prețioasă dar dreaptă — după dreptatea lui Dumnezeu.

Apostolul Pavel fu între tineri, fruntaș în luptă pentru împlinirea misiunii sale. El putu spune la capătul misiunii sale: „Luptă bună m'am luptat . . .“ O luptă bună duce la o victorie bună și la cununa de biruiitor. Mulți bărbați au luptat pentru cauze trecătoare și au dobândit în schimb victorii și biruințe dar trecătoare.

Isus vorbește însă despre biruințe cari se vor încheia cu cea mai înaltă poziție pe care o poate râvni și câștigă un bărbat: „Pe scaunul Meu de domnie“. Biruința Domnului L-a dus pe scaunul de domnie al Tatălui; iar biruința noastră ne va duce pe scaunul de domnie al Domnului care va fi încoronat Prinț al Păcii în minunata cetate a noului Ierusalim. Pentru un tânăr, care a fost chemat de Isus, să lucreze cu El la salvarea lumii și la trâmbițarea soliei, nu există o posibilitate mai înaltă.

Tinere frate și tu aleasă soră, nu vrei să primești locul ce ți se oferă? E tot ce poți dori mai sus, mai nobil, înalt! Dar voi, dragi tineri, trebuie să biruiți. „Biruiitorului îi voi da . . .“ zice textul.

Primul lucru ce trebuie făcut este să *te hotărăști* să învingi. Dacă te-ai hotărît, să stă-

ruești în rugăciune pentru a învinge. Ca să învingi însă este destul să *vrei*; și anume să *vrei* să *ascuți* până la moarte.

Când ispititorul vine cu o făgăduință, tu să știi să-i spui: „Stă scris însă să fac așa și așa . . .“ Tu trebuie deci să începi să muncești cercetând Cuvântul . . . ca să știi să lupți, lupta cea bună . . . stă scris așa, și cu voi face numai așa. Iosif, învățase precis datele sale încă de copil, și tinerețea cu luptele sale, nu-l găsi nepregătit. El știu să rabde în închisoare, dar el știu să zică: „Nu!“ Tinerilor învățați-vă să ziceți: „Nu! Nu! asta nu!“

Tânărul Daniel, nu fu ispitit în împrejurări grele și știu să rămână sobru pentru a se deda studiului și a exersa cumpătarea. Lupta sa, și a tovarășilor săi, fu încununată cu succes. Greutățile și luptele credinței, îi găsi bine întemeiați în credință. Ei fură hotărîți să moară, dar nu cedară. Iată niște tineri biruiitori prin credință. Și tânăra fecioară din Nazaret, știu să creadă în făgăduință și nu-i fu rușine să se ascundă de voința lui Dumnezeu. Ea trecu fără grijă peste opinia oamenilor și aduse prin credință și ascultare, mântuire pentru neamul său și pentru lumea întreagă. Peste tot: încredere în Dumnezeu, curaj, hotărîri în suferințe, dispreț pentru rușine, dispreț pentru moarte. Aci fură conduși acești tineri prin credință și prin cunoștință.

Fraților și surorilor puneți-vă credința în Domnul . . . „Cercetați Scripturile“ zice El, și prin studii și rugăciune stăruitoare hotărîți-vă să ziceți: „Nu! niciodată nu! Așa, și așa stă scris“. Muriți, dar nu vă dați afară din luptă, căci luptele voastre port mugurii victoriei care se va încheia în ziua finală a biruințelor. Pregătiți-vă pentru lupte, căci cununa de biruiitor vă așteaptă, alături de scaunul de domnie, al Aceluia care zice: „Viu curând și răsplata Mea este cu Mine . . .“ Apoc. 22, 12.

Notă pentru diriginte. Dirigintele tineretului, luând notă că începând cu luna Iulie s'a acordat un rabat de 30% pentru membri, — la orice literatură luată pentru colportaj, — să se pună în legătură cu comitetul comunității și cu frații lucrători pentru a întocmi cele mai bune planuri, ca să se folosească orice zi de repaus, ca literatura noastră să fie dusă în mâinile celor dornici de mântuire, iar din câștig, tinerii noștri să-și poată împlini votul pentru Camerun.

Nu uitați ținta pentru Camerum și stăruiți pe lângă fiecare tânăr în parte să strângă prin economie, darul său. Domnul vrea să binecuvinteze pe fiecare tânăr frate și tânără soră, și tineretul nostru să-și țină bine înaintea ochilor „Ținta“, pusă lor de Domnul. Trimestrul acesta să punem toată suma în casa Domnului.

În regiuni cu stațiuni climatice, unde vin bogății pentru a-și petrece zilele de repaus, luați cărțile cele mari, ca: „Parabolele Domnului“, „Calea către Hristos“, și „Hristos Mântuitorul nostru“; luați și Biblia, și Noul Testament, și grupați-vă, și încreștându-vă Domnului, duceți cărțile acestea în mâinile oamenilor.

Frații secretari să viziteze aceste regiuni, și să facă planuri pentru acum și pentru viitor. Colportajul cu cărți este o lucrare de primul rang pentru secretari și pentru tineri.

Lucrați și raportați experiențele voastre.

P. Păunescu.

BIRUINȚA.

„Biruința desăvârșită e Hristos triumfând asupra propriului eu prin Spiritul Sfânt“. Ebr. 12, 3.

Dacă tu vei fi uitat, sau părăsit de toți amicii, dacă cineva inadins te dă la o parte și tu primești toate acestea lăudând pe Domnul în inima ta.

aceasta e biruința.

Dacă vei fi înfruntat pentru cele bune, dacă dorințele tale vor fi zădărnice, și dacă se împotrivesc cineva binefacerilor tale și sfatul tău îl disprețuește, iar cele propuse de tine nu le ia în seamă, și tu le primești toate acestea în tăcere, iubire și răbdare

aceasta e biruința.

Dacă îți convine orice hrană și îmbrăcăminte, orice climă și orice societate și poziție în viață, orice singurătate unde te duce Domnul, și te vei simți mulțumit.

aceasta e biruința.

Dacă orice indispoziții ale altora, orice suferință, orice neorânduială și nepunctualitate la care tu nu ești vinovat; dar pe cari nici nu le numești bune, le poți suportă fără a te scandaliza sau supăra.

aceasta e biruința.

Dacă orice nebunie, orice fire sucită, orice decădere spirituală și orice contradicție din partea păcătoșilor, orice persecuțiune care te urmărește mereu, o poți suportă ca și Isus,

aceasta e biruința.

Dacă nu ții, ca să se aducă vorba tot despre tine și despre lucrarea ta, sau să cauți după

recomandații, ci într'adevăr îți pare mai bine să rămâi necunoscut,

aceasta e biruința.

2 Cor. 6, 1—10; Rom. 8, 35—39.

Trad. de P. Moroșan.

Reguli pentru mergerea în Casa lui Dumnezeu.

1. Du-te de vreme la adunare. Nu numai să sosești la timp, dar să fii la locul tău înainte de ora anunțată pentru începere.
2. Pleacă de acasă cu rugăciune și cu spiritul rugăciunii. Pe drum gândește-te mereu, unde mergi. Evită orice purtări și cuvinte ușurate.
3. Înainte de a intra și când intri în adunare, cere în rugăciune Spiritul Sfânt.
4. După ce ai luat loc, pleacă-ți capul în rugăciune serioasă pentru tine și pentru ceilalți din adunare.
5. Hotărăște-te serios, să nu-ți îngădui nici o cugetare, să nu-ți îndrepti ochii spre nici un lucru și să nu vorbești nici un cuvânt, care ți-ar întoarce mintea în altă parte dela lucrurile sfinte, pentru cari ai venit la adunare.
6. Când Predicatorul ia loc pe amvon, înalță în cugetul tău o rugăciune în ajutorul lui.
7. Ia parte activă la predică și la tot serviciul divin, ca ascultător și ca închinător al lui Dumnezeu.
8. La încheierea serviciului divin, după un moment de liniștită rugăciune, salută cu iubire și bună voie pe toți cei întâlniți în calea spre ieșire, și adu-ți aminte, că și cultivarea legăturilor de frăție și prietenie face parte din adevăratul cult creștin.

Ce lucruri să cerem în rugăciunea noastră zilnică?

1. Iertarea păcatelor. 2 Cron. 7, 14; Ps. 32, 5, 6; 1 Ioan 1, 9; 5, 16.
2. Pâinea cea de toate zilele. Mat. 6, 11.
3. Spiritul Sfânt. Luca 11, 13; Zaharia 10, 1; Ioan 14, 16.
4. Scăparea din cercări, din greutate și ispite. Mat. 6, 13; Ioan 17, 11, 15; Prov. 3, 26; Ps. 91; Mat. 24, 20.
5. Înțelepciune și înțelegerea voiei lui Dumnezeu. Iac. 1, 5; 1 Regi 3, 9; Dan. 2, 17—19.
6. Vieață pașnică și liniștită. 1 Tim. 2, 1, 2.
7. Vindecarea celor bolnavi. Iacob 5, 14, 15; 2 Regi 20, 1—11.
8. Prosperitatea serviciilor lui Dumnezeu și a lucrării Evangheliei. Efes. 6, 18, 19; Col. 4, 3; 2 Tes. 3, 1.

9. Mângâierea și încurajarea celor, cari suferă prigoniri din cauza adevărului Evangheliei. Ebr. 13, 3; Fapt. 12, 5.
10. Binecuvântare pentru Rege, pentru Inalta Regentă, pentru Guvern și pentru toate Autoritățile. 1 Timot. 2, 1; Esra 6, 10.
11. Prosperitate în ocupația noastră în această lume. 2 Cor. 9, 10; Efes. 6, 18
12. Binecuvântare pentru dușmanii noștri. Mat. 5, 44.
13. Binecuvântare pentru toți sfinții și credincioșii adevărului Evangheliei. Efes. 6, 18.
14. Binecuvântare pentru toți oamenii. 1 Tim. 2, 1.
15. Dovedirea minunată de către Dumnezeu a adevărului Său, ca oamenii să vină la credință. 1 Regi 18, 30—39.
16. Venirea bunului nostru Mântuitor și a împărăției lui Dumnezeu. Mat. 6, 10; Apoc. 22, 20.

NECROLOG.

Ana T. Coconcea.

„Zilele omului sunt ca iarba, ca floarea câmpului așa va înflori; un vânt trece de-asupra-i și nu mai este și locul său nu se mai cunoaște“. Ps. 103, 15—16.

In dimineața zilei de 20 Aprilie a. c. ora 5 dim. un astfel de vânt însoțit de niște grozave dureri nevralgico-reumatice s'au abătut asupra iubitei noastre surori Ana Coconcea soția fr. T. Coconcea, și n'au slăbit-o până când nu i-au lăsat firul vieții.

Născută la 1 Ianuarie 1902, botezată în 1921 și căsătorită la 1923, după abia 6 ani de căsnicie se stinge în floarea vârstei având numai 27 de ani și lăsând în urmă-i trei odrasle de toată dragălașia.

A doua zi a avut loc înmormântarea la Cimitirul Evanghelic-Belă. Fiind Duminică și timpul foarte frumos, cortegiul funebru plecând din Str. Vespasian, a fost însoțit de rude, frați și cunoșcați.

Atât înainte cât și după terminarea serviciului divin, corul adunărilor din București a intonat atât acasă cât și la Cimitir înmuri religioase, în-

cepând cu frumoasa cântare: „Obosit și nfrânt de cale lungă“, așa cum dorise sora pe când era încă în viață. Momentele au fost cât se poate de înduioșătoare.

S'au finit cuvântări ocazionale scoțându-se în evidență faptul că deși omul este așa de trecător, totuși Dumnezeu, are puterea asupra morții și la glasul cel de trâmbiță al Arhanghelului la ziua de apoi, când Domnul Hristos va veni în mărire, morții se vor

sculă, unii spre înviere de viață; iar alții pentru judecată.

Atunci se va implini ceea ce Dumnezeu a rostit prin gura Profetului Isaia cu 750 de ani înainte de intruparea Mântuitorului: „Morții tăi vor trăi, moartele mele corpori se vor sculă. Sculați și cântați, voi locuitorii ai pulberii, căci roua ta este ca roua erburilor și pământul va aruncă afară pe cei morți“. Isaia 26, 19—20.

Deă Domnul ca toți să ne putem bucura de învierea cea dintâi.

Alecu N. Darie.

Sora Elena Popescu în etate de 75 ani din Comunitatea Ploești a adormit în Domnul în ziua de 3 Mai.

Sora Elena Stelian Voicu în etate de 28 de ani din Comuna Măgureni-Prahova, după o lungă și grea suferință a fost chemată de Domnul la odihnă pe ziua de 12 Mai.

I. I. Gheorghisor.

Sora Zamfira Leserman din Comunitatea Todirești în etate de 68 ani a adormit în Domnul pe ziua de 21 Martie 1929. A fost o membră credincioasă, și până în ultimul timp a rămas statornică credinței ei. În ultimele clipe cu buze de moarte a îndemnat pe soțul și copiii ei cari încă nu cunosc pe Isus, să urmeze și să deă ascultare la chemarea Lui. Domnul să ne ajute ca să o întâlnim la învierea dreptilor.

P. Morosan.

Fr. Petre Tarnovschi, a fost chemat de Domnul la odihnă pe ziua de 22 Aprilie, 1929.

Ultimele lui cuvinte au fost: „Eu știu că Mântuitorul meu trăește“.

Leova.

W. Reinheimer.

ANUNȚ

În dese rânduri am primit scrisori din partea diferiților frați, rugându-ne să le trimitem dialoguri și poezii pentru producțiile Cercului Tinerimii.

Iată că acum avem posibilitatea să procurăm oricui o „Colecție de dialoguri și poezii pentru producțiile Cercului Tinerimii“, pe prețul de 150 lei volumul.

În această colecție sunt 70 pagini mari pline numai cu poezii, și mai mult de 100 pagini pline cu multe dialoguri noi, în afară de cele cunoscute, cari și ele sunt publicate din nou aci.

Cei ce vor să aibă această colecție sunt rugați a trimite suma de lei 160, în care se cuprinde costul colecției inclusiv porto, prin mandat postal, pe adresa Editurii: Str. Labirint, București IV, cu specificarea pe dosul cuponului: „Pentru colecția de dialoguri“.

„Curierul Misionar“

Foaie lunară.

Director și Red. resp.: } ȘT. DEMETRESCU

Prețul unui număr Lei 9.- Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Labirint 116.
București IV.